

Γενικό
Λύκειο
Ζεφυρίου

2011-2012

Αναστάσης Παπαχρήστος

Νίκος Τσουκανάς

Σπύρος Φραγκούλης

Νίκος Πιτέλης

ΜΑΘΑΙΝΩ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

Περιεχόμενα

ΜΑΘΑΙΝΩ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ	2
ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΚΗ ΘΕΜΑΤΟΣ	2
ΠΤΥΧΕΣ.....	2
ΠΗΓΕΣ ΚΑΙ ΒΙΩΜΑΤΙΚΗ ΕΜΠΕΙΡΙΑ	2
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ	3
Ιστορία.....	3
Πρόδρομοι του κινηματογράφου	3
Ο κινηματογράφος ως τέχνη	4
Ομιλών και έγχρωμος κινηματογράφος	4
Τομ Χανκς	5
Πρώτα χρόνια	5
Καριέρα	6
Πρώτα επαγγελματικά βήματα.....	6
1986-1991: Οι πρώτες επιτυχίες και αποτυχίες.....	6
1996-1999: Σκηνοθεσία και παραγωγή ταινιών	6
2000-2010: Επόμενες δουλειές.....	7
2011-σήμερα	7
Φιλμογραφία.....	8
Κινηματογράφος	8
Steven Spielberg	12
Επιλεγμένη φιλμογραφία (σκηνοθεσία).....	12
Βραβεία	13
ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΑΙΝΙΑΣ	15
Μάθηση και Κινηματογράφος	1

ΜΑΘΑΙΝΩ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΚΗ ΘΕΜΑΤΟΣ

Θελήσαμε να ασχοληθούμε με την ιστορική εξέλιξη του κινηματογράφου και την συνεισφορά σημαντικών κινηματογραφικών παραγόντων (*Steven Spielberg* , *Tom Hanks*) επειδή επηρέασαν εξαιρετικά την ποιοτική εξέλιξη του κινηματογράφου.

ΠΤΥΧΕΣ

Αρχικά ,κάναμε μια ιστορική αναδρομή στην εξέλιξη της κινηματογραφικής τέχνης έτσι ώστε να δούμε τι πρόοδος έχει συντελεστεί στο πέρασμα του χρόνου .Στη συνέχεια αναλύσαμε τη βιογραφία και τη φιλμογραφία του σπουδαίου σκηνοθέτη *Steven Spielberg* αναφέροντας και μερικές σημαντικές ταινίες του. Έπειτα, κάναμε μια αναφορά στον ηθοποιό *Tom Hanks* και την σπουδαία συνεισφορά του στον παγκόσμιο κινηματογράφο , επισημαίνοντας τις πιο διακεκρυμένες ταινίες του.

ΠΗΓΕΣ ΚΑΙ ΒΙΩΜΑΤΙΚΗ ΕΜΠΕΙΡΙΑ

Για να φτάσουμε στο τελικό αποτέλεσμα αναζητήσαμε και βρήκαμε πληροφορίες από το διαδίκτυο και από εγκυκλοπαίδειες .Επιπλέον, όλοι μαζί συνεργαστήκαμε και εκτός σχολικού περιβάλλοντος για την ολοκλήρωση της εργασίας μας αλλά και για το γύρισμα της ταινίας μας, στην οποία συμμετείχε ολόκληρη η ομάδα του project. Επίσης όλοι μαζί παρακολουθήσαμε την ταινία "*Dead Poets` Society*" και ζητήσαμε από τους συμμαθητές μας να γράψουν την αποψή τους όσον αφορά την ταινία. (Παραθέτουμε τις κριτικές στο τέλος της εργασίας μας).

Κινηματογράφος

Ο **κινηματογράφος** ή αλλιώς **σινεμά** αποτελεί σήμερα την αποκαλούμενη και **έβδομη τέχνη**, δίπλα στη γλυπτική, τη ζωγραφική, το χορό, την αρχιτεκτονική, τη μουσική και τη λογοτεχνία. Αρχικά εμφανίστηκε περισσότερο ως μια νέα τεχνική καταγραφής της κίνησης και οπτικοποίησής της, όπως δηλώνει και ο ίδιος ο όρος (*κινηματογράφος = κίνηση + γραφή*).

Ιστορία

Πρόδρομοι του κινηματογράφου

Είναι γενικά δύσκολο να αναδειχθεί ένας μοναδικός εφευρέτης του κινηματογράφου, ως τεχνική της κινούμενης εικόνας. Επιπλέον, είναι γεγονός πως επί σειρά ετών ο άνθρωπος πειραματίστηκε πάνω στην προσπάθεια απεικόνισης της κίνησης. Καταλυτικό ρόλο στην εξέλιξη της τεχνικής του κινηματογράφου διαδραμάτισε η ανακάλυψη και διάδοση της φωτογραφίας, στα μέσα του 19ου αιώνα. Μία από τις πρώτες και ιδιαίτερα σημαντικές αναλύσεις της κίνησης με τη βοήθεια φωτογραφικής μηχανής, έγινε περίπου το 1878, όταν ο Βρετανός φωτογράφος **Edward Muybridge**, έχοντας καταφέρει να αναπτύξει μεθόδους διαδοχικής φωτογράφισης, απεικόνισε την κίνηση ενός αλόγου, αποδεικνύοντας τότε, πως κατά τη διάρκεια του καλπασμού του υπάρχουν στιγμές που τα πόδια του δεν έχουν επαφή με το έδαφος. Την ίδια περίπου εποχή, ο Γάλλος φυσικός **Ετιέν Μαρτέ** κατόρθωσε να συλλάβει φωτογραφικά το πέταγμα ενός πουλιού με τη βοήθεια μιας φωτογραφικής μηχανής με τη δυνατότητα να αποτυπώνει 12 στιγμιότυπα ανά λεπτό.

Τα σημαντικότερα ίσως επιτεύγματα σχετικά με την ανάπτυξη της κινηματογραφικής τεχνικής έγιναν στα τέλη του 1880, με κυριότερο ίσως, την εφεύρεση του κινητοσκοπίου από τον Ουίλλιαμ Ντίκσον, ο οποίος εργαζόταν στα εργαστήρια του Τόμας Έντισον. Το κινητοσκόπιο, ήταν μία μηχανή προβολής, με δυνατότητα να προβάλλει την κινηματογραφική ταινία σε ένα κουτί, το οποίο ήταν ορατό μόνο από έναν θεατή, μέσω μιας οπής. Η συσκευή παρουσιάστηκε για πρώτη φορά επίσημα στις **20 Μαΐου του 1891**, μαζί με την πρώτη κινηματογραφική ταινία. Ο **Έντισον** θεωρούσε την εφεύρεση του κινητοσκοπίου ήσσονος σημασίας και ο ίδιος δεν ενδιαφέρθηκε ώστε να προβάλλονται οι ταινίες για περισσότερους θεατές. Επιπλέον δεν κατοχύρωσε την εφεύρεση διεθνώς, με αποτέλεσμα να είναι νόμιμη η αντιγραφή και εξέλιξή της στην Ευρώπη, όπου σύντομα εμφανίστηκε ως εισαγόμενο προϊόν.

Στη Γαλλία, οι αδελφοί Ογκύστ και Λουί Λυμιέρ, βασιζόμενοι στο κινητοσκόπιο των Ντίκσον και Έντισον, εφηύραν τον κινηματογράφο (*cinematographe*) που αποτελούσε μία φορητή κινηματογραφική μηχανή, λήψεως, εκτύπωσης και προβολής του φιλμ. Στις **28 Δεκεμβρίου του 1895**, έκαναν και την πρώτη δημόσια προβολή, στο Παρίσι. Η ημερομηνία αυτή αναφέρεται από πολλούς ως η επίσημη ημέρα που ο κινηματογράφος με την σημερινή του γνωστή μορφή έκανε την εμφάνισή του. Εκείνη τη δημόσια προβολή παρακολούθησαν συνολικά 35 άτομα επί πληρωμή και προβλήθηκαν δέκα ταινίες

συνολικής διάρκειας περίπου δεκαπέντε λεπτών. Οι πρώτες κινηματογραφικές ταινίες ήταν μικρής διάρκειας, παρουσιάζοντας συνήθως στατικά, μία σκηνή της καθημερινότητας.

Ο κινηματογράφος ως τέχνη

Ένας από τους πρώτους κινηματογραφιστές που χρησιμοποίησε την διαθέσιμη τεχνική της εποχής με σκοπό την παραγωγή ταινιών κάτω από όρους τέχνης, υπήρξε ο **Ζορζ Μελιέ**, ο οποίος θεωρείται και από τους πρώτους κινηματογραφικούς σκηνοθέτες. Οι ταινίες του πραγματεύονταν θέματα από το χώρο του φανταστικού, ενώ η ταινία του **Ταξίδι στη Σελήνη** (*Levoyagedanslune*, 1901) υπήρξε πιθανότατα η πρώτη που προσπάθησε να περιγράψει ένα ταξίδι στο διάστημα. Επιπλέον, εισήγαγε τεχνικές οπτικών εφέ, ενώ για πρώτη φορά πρόβαλε έγχρωμες ταινίες, χρωματίζοντας την κινηματογραφική ταινία (*καρρέ*) με το χέρι.

Με αφετηρία τις νέες δυνατότητες που αναδείχθηκαν, ο κινηματογράφος μετασηματίστηκε διεθνώς σε μία δημοφιλή μορφή τέχνης, ενώ παράλληλα πολλοί κινηματογραφικοί χώροι δημιουργήθηκαν με αποκλειστικό σκοπό την προβολή ταινιών. Εκτιμάται ότι το 1908, στις Ηνωμένες Πολιτείες υπήρχαν περίπου 10.000 κινηματογράφοι. Οι ταινίες της εποχής ήταν διάρκειας δέκα έως δεκαπέντε λεπτών, αλλά σταδιακά η διάρκειά τους αυξήθηκε. Σημαντική συμβολή σε αυτό είχε ο Αμερικανός σκηνοθέτης **D. W. Griffith**, στον οποίο ανήκουν μερικά από τα πρώτα ιστορικά έπη του κινηματογράφου. Το 1912 (ή 1911) ο θεωρητικός χρησιμοποίησε για πρώτη φορά σε δοκίμιο του τον όρο έβδομη τέχνη για να περιγράψει τον κινηματογράφο.

Ομιλών και έγχρωμος κινηματογράφος

Μέχρι τα τέλη της δεκαετίας του 1920, ο κινηματογράφος παρέμενε χωρίς ήχο (*βουβός κινηματογράφος*) και συχνά οι προβολές ταινιών συνοδεύονταν από ζωντανή μουσική. Η ιστορία του ηχογραφημένου κινηματογραφικού ήχου ξεκίνησε το 1926, όταν η **WarnerBrothers** παρουσίασε μία συσκευή (*Vitaphone*), η οποία έδινε τη δυνατότητα αναπαραγωγής μουσικής, μέσω ενός δίσκου που συγχρονιζόταν με την μηχανή προβολής της ταινίας. Βασισμένη σε αυτή τη νέα τεχνολογία, στα τέλη του 1927, κυκλοφόρησε η ταινία **The Jazz Singer**, η οποία αν και κατά το μεγαλύτερο μέρος της ήταν *βουβή*, υπήρξε η πρώτη που περιείχε διαλόγους.

Περίπου την ίδια περίοδο με την προσαρμογή του ήχου, ξεκίνησαν συστηματικές προσπάθειες για την προσθήκη χρώματος. Έγχρωμες ταινίες είχαν ήδη εμφανιστεί από τις αρχές του 20ου αιώνα, μέσω του χρωματισμού των κινηματογραφικών καρρέ με το χέρι, μέθοδος που εγκαταλείφθηκε σταδιακά, σε συνδυασμό και με την αύξηση της διάρκειας των ταινιών. Ανάμεσα στις πρώτες συνθετικές μεθόδους προσθήκης χρώματος, υπήρξε η *Technicolor*, η οποία τελειοποιήθηκε το 1941 (*Monopack Technicolor*), αν και παρέμενε ακριβή λόγω των περίπλοκων σταδίων διαχωρισμού και εμφάνισης των χρωμάτων. Μετά το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, εμφανίστηκε επιπλέον το έγχρωμο αρνητικό φιλμ της εταιρίας **Eastman Kodak**, το οποίο δεν απαιτούσε διαδικασία διαχωρισμού των χρωμάτων. Αν και μέχρι τη δεκαετία του 1950, η παραγωγή έγχρωμων ταινιών μειοψηφούσε, κατά τη δεκαετία του 1960 και χάρη στην ανάπτυξη της σχετικής τεχνολογίας, ο έγχρωμος κινηματογράφος επικράτησε.

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟΝ ΗΘΟΠΟΙΟ ΤΟΜ ΧΑΝΚΣ

Τομ Χανκς

Πραγματικό όνομα Τόμας Τζέφρι Χανκς

Γέννηση 9 Ιουλίου 1956 (55 ετών) Κόνκονρτ, Καλιφόρνια, Αμερική

Είδος Τέχνης Ηθοποιός, Παραγωγός, Σκηνοθέτης

Ο **Τομ Χανκς**, γεννημένος στις 9 Ιουλίου 1956 είναι Αμερικανός ηθοποιός. Ο Χανκς δούλεψε στην τηλεόραση και σε οικογενειακές κωμωδίες, γίνοντας ευρύτερα γνωστός με την ταινία *Μπιγκ* (Big, 1988), πριν επιτύχει και σαν δραματικός ηθοποιός σε επιτυχημένες ταινίες όπως *Φιλαδέλφεια* (Philadelphia, 1993), *Φόρεστ Γκαμπ* (Forrest Gump, 1994), *Απόλλο 13* (Apollo 13, 1995), *Η Διάσωση του Στρατιώτη Ράιαν* (Saving Private Ryan, 1998) και *Ναυαγός* (Cast Away, 2000). Ο Χανκς κέρδισε συνεχόμενα το βραβείο Όσκαρ Α' Ανδρικού Ρόλου το 1993 για το *Φιλαδέλφεια* και το 1994 για το *Φόρεστ Γκαμπ*. Οι συνολικές εισπράξεις των ταινιών του στο αμερικανικό box office ξεπερνούν τα 4 δισεκατομμύρια δολάρια.

Πρώτα χρόνια

Ο Χανκς γεννήθηκε στο Κόνκονριτ της Καλιφόρνια. Ο πατέρας του, Έιμος Μέφορντ Χανκς, ήταν μακρινός απόγονος του Προέδρου της Δημοκρατίας Αβραάμ Λίνκολν.^[2] Η μητέρα του, Τζάνετ Μέριλιν, εργαζόταν σε νοσοκομείο. Οι γονείς του χώρισαν το 1960 και τα τρία μεγαλύτερα παιδιά της οικογένειας, Σάντρα, Λάρι και Τομ, έμειναν με τον πατέρα τους ενώ ο μικρότερος, Τζιμ, με τη μητέρα τους. Αργότερα οι γονείς του, έκαναν ο καθένας και άλλο γάμο. Η μητριά του Χανκς είχε ήδη πέντε παιδιά από τον πρώτο της γάμο. Χώρισαν μετά από δύο χρόνια. Ο Χανκς σπούδασε θέατρο στο Κολέγιο Chabot στην Καλιφόρνια και δύο χρόνια μετά φοίτησε στο California State University του Σακραμέντο.

Καριέρα

Πρώτα επαγγελματικά βήματα

Το 1979, ο Χανκς πήγε στη Νέα Υόρκη όπου έκανε το κινηματογραφικό του ντεμπούτο στο χαμηλού προϋπολογισμού σλάσερ φιλμ "Ο Δολοφόνος με το Στιλέτο" (HeKnowsYou'reAlone, 1980). Την ίδια χρονιά κέρδισε τον πρωταγωνιστικό ρόλο στην αμερικανική κωμική σειρά "Bosom Buddies", η οποία προβαλλόταν για δύο χρόνια. Το 1982 έκανε γκεστ εμφάνιση στην επιτυχημένη σειρά Happy Days. Η συμμετοχή του αυτή, τράβηξε την προσοχή του σκηνοθέτη Ρον Χάουαρντ, ο οποίος εκείνη την περίοδο δούλευε πάνω στο φιλμ "Η Γοργόνα" (Splash, 1984), μια ρομαντική κωμωδία με θέμα μια γοργόνα που ερωτεύεται έναν άνθρωπο. Ο Χάουαρντ ήθελε τον Χανκς για το ρόλο του αδερφού του πρωταγωνιστή αλλά τελικά κέρδισε τον πρωταγωνιστικό ρόλο. Η ταινία έδωσε στον Χανκς την κατάλληλη ώθηση ώστε να έρθει στο προσκήνιο, αφού αποδείχτηκε μεγάλη εισπρακτική επιτυχία με 69 εκατομμύρια δολάρια στο αμερικανικό box office. Το 1983-1984, ο Χανκς έκανε τρεις γκεστ εμφανίσεις σε μια ακόμη πετυχημένη αμερικανική σειρά Family Ties.

1986-1991: Οι πρώτες επιτυχίες και αποτυχίες

Μετά από κάποιες εισπρακτικές αποτυχίες και δύο μέτριες επιτυχίες: Οι "Δυο Ατσίδες" (Dragnet, 1987) και "Το Κελεπούρι" (The Money Pit, 1986), ο Χανκς πρωταγωνίστησε στη μεγάλη εισπρακτική επιτυχία Μπιγκ (Big) το 1988. Η ταινία ξεπέρασε τα 150 εκατομμύρια δολάρια παγκοσμίως και έδωσε στον Χανκς την πρώτη του υποψηφιότητα για Όσκαρ Α' Ανδρικού Ρόλου. Ακολούθησαν αρκετές ταινίες που δεν γνώρισαν την ίδια επιτυχία: "Μια Γειτονιά Απίθανη" (The 'Burbs, 1989), Ο Τζο Ενάντια στο Ηφαίστειο (JoeVersustheVolcano, 1990) και Η Απατηλή Λάμπη της Ματαιοδοξίας (TheBonfireoftheVanities, 1990). Μόνο το Τέρνερ και Χουτς (Turner&Hooch) το 1989 κατάφερε να ξεχωρίσει..

1996-1999: Σκηνοθεσία και παραγωγή ταινιών

Το 1996 ο Χανκς έκανε το σκηνοθετικό του ντεμπούτο στην ταινία ThatThingYouDo!. Μαζί με τον παραγωγό Γκάρι Γκέτζμαν ίδρυσαν την κινηματογραφική και δισκογραφική εταιρία Playtone. Ο Χανκς συμμετείχε στην παραγωγή, στο σενάριο και στη σκηνοθεσία στη σειρά-ντοκιμαντέρ 12 επεισοδίων "Από τη Γη στη Σελήνη" (From the Earth to the Moon, 1998) που εξιστορούσε τα διαστημικά προγράμματα μέσω των Νιλ Άρμστρονγκ και Τζιμ Λόβελ. Η βραβευμένη με Έμμυ και Χρυσή Σφαίρα σειρά στοίχισε 68 εκατομμύρια δολάρια, μία από τις ακριβότερες παραγωγές στην αμερικανική τηλεόραση.

Η επόμενη ταινία του Χανκς δεν ήταν λιγότερο ακριβή. Για το "*Η Διάσωση του Στρατιώτη Ράιαν*" (*Saving Private Ryan*, 1998) συνεργάστηκε με το σκηνοθέτη Στίβεν Σπίλμπεργκ. Απέσπασε εξαιρετικές κριτικές και θεωρείται μια από τις καλύτερες πολεμικές ταινίες. Χάρισε στον Σπίλμπεργκ το δεύτερο Όσκαρ Σκηνοθεσίας και στον Χανκς μια ακόμη υποψηφιότητα για το βραβείο Α' Ανδρικού Ρόλου. Την ίδια χρονιά ξανασυνεργάστηκε με τη Μεγκ Ράιαν στην εισπρακτική επιτυχία "*Έχετε Μήνυμα Στον Υπολογιστή Σας*" (*You've Got Mail*). Το 1999 πρωταγωνίστησε στην κινηματογραφική μεταφορά του βιβλίου του Στίβεν Κινγκ με τον ίδιο τίτλο "*Το Πράσινο Μίλι*" (*The Green Mile*) και επέστρεψε ως Σερίφης Γούντι στο *ToyStory 2*.

2000-2010: Επόμενες δουλειές

Το 2000 κέρδισε Χρυσή Σφαίρα και υποψηφιότητα για Όσκαρ στην ταινία "*Ναυαγός*" (*Cast Away*) σε σκηνοθεσία Ρόμπερτ Ζεμέικς. Την επόμενη χρονιά συμμετείχε στη σκηνοθεσία και στην παραγωγή της βραβευμένης με Χρυσή Σφαίρα μίνι σειράς "*Στην Πρώτη Γραμμή*". Το 2002 πρωταγωνίστησε στην ταινία "*Ο Δρόμος της Απώλεια*" (*Road to Perdition*) του Σαμ Μέντες και ξανασυνεργάστηκε με τον Σπίλμπεργκ στο "*Πιάσε Με Αν Μπορείς*" (*Catch Me if You Can*). Την ίδια χρονιά μαζί με τη σύζυγό του Ρίτα Γουίλσον ανέλαβαν την παραγωγή της μεγάλης εισπρακτικής επιτυχίας "*Γάμος...αλά Ελληνικά*" (*My Big Fat Greek Wedding*). Στην ηλικία των 45 ετών, ο Χανκς έγινε ο νεότερος κάτοχος του βραβείου για τη Συνολική Προσφορά του στον Κινηματογράφο από το Αμερικανικό Ινστιτούτο Κινηματογράφου.

Το 2004 εμφανίστηκε σε τρεις ταινίες: *Η Συμμορία των Πέντε* (*The Ladykillers*) των αδερφών Κοέν, "*The Terminal*" του Σπίλμπεργκ και *Το "Πολικό Εξπρές"* (*The Polar Express*) του Ζεμέικς. Το 2006 πρωταγωνίστησε στην ταινία "*Κώδικας Ντα Βίντσι*" (*The Da Vinci Code*), βασισμένη στο ομώνυμο βιβλίο του Νταν Μπράουν. Η ταινία έλαβε μικτές κριτικές αλλά έγινε μεγάλη εισπρακτική επιτυχία αποφέροντας πάνω από 750 εκατομμύρια δολάρια παγκοσμίως. Ακολούθησε την επόμενη χρονιά η συνεργασία του με την Τζούλια Ρόμπερτς στο "*Παιχνίδια Εξουσίας*" (*Charlie Wilson's War*) σε σκηνοθεσία Μάικ Νίκολς και σε σενάριο Άρον Σόρκιν. Για την ερμηνεία του έλαβε υποψηφιότητα για Χρυσή Σφαίρα.

Το 2009 εμφανίστηκε στην δεύτερη κινηματογραφική μεταφορά βιβλίου του Νταν Μπράουν "*Illuminati: Οι Πεφωτισμένοι*" (*Angels & Demons*). Για την ταινία αυτή ο Χανκς πήρε την υψηλότερη αμοιβή που δόθηκε ποτέ σε ηθοποιό.

Την επόμενη χρονιά ο Χανκς επανέλαβε το ρόλο του ως Σερίφη Γούντι στο τρίτο μέρος της "ιστορίας παιχνιδιών" *ToyStory 3*.

2011-σήμερα

Το 2011 ξανασυνεργάστηκε με την Τζούλια Ρόμπερτς στη δεύτερη σκηνοθετική του απόπειρα στην ταινία "*Η Περίπτωση Λάρι Κράουν*" (*Larry Crowne*). Το 2012 θα πρωταγωνιστήσει με τη Σάντρα Μπούλοκ στην ταινία *Extremely Loud and Incredibly Close* σε σκηνοθεσία Στίβεν Ντάλντρι και αναμένεται να επαναλάβει το ρόλο του Ρόμπερτ Λάνγκκτον στην ταινία "*Το Χαμένο Σύμβολο*" (*The Lost Symbol*).

Φιλμογραφία

Κινηματογράφος

Έτος	Τίτλος	Ρόλος	Σημειώσεις
1980	<i>Ο Δολοφόνος με το Στιλέτο</i> (HeKnowsYou'reAlone)	Έλιοτ	
1986	<i>Το Κελεπούρι</i> (The Money Pit)	Γουόλτερ Φίλντινγκ Τζούνιορ	
	<i>Nothing in Common</i>	Ντέιβιντ Μπάσνερ	
	<i>Every Time We Say Goodbye</i>	Ντέιβιντ Μπράντλεϊ	
1988	<i>Μπιγκ</i> (Big)	Ενήλικος Τζος Μπάσκιν	Χρυσή Σφαίρα Α' Ανδρικού Ρόλου - Κωμωδία/Μιούζικαλ Υποψηφιότητα <u>Όσκαρ</u> Α' Ανδρικού Ρόλου
	<i>Punchline</i>	Στίβεν Γκολντ	
1990	<i>Ο Τζο Ενάντια στο Ηφαίστειο</i> (Joe Versus the Volcano)	Τζο Μπανκς	
	<i>Η Απατηλή Λάμψη της Ματαιοδοξίας</i> (The Bonfire of the Vanities)	Σέρμαν Μακόι	
1992	<i>Το Δικό Τους Παιχνίδι</i> (A League)	Τζίμι Ντούγκαν	

	of Their Own)		
	<i>RadioFlyer</i>	Μάικ	
1993	<i>ΆγρυπνοιστοΣιάτλ</i> (Sleepless in Seattle)	ΣαμΜπάλντουιν	Υποψηφιότητα Χρυσή Σφαίρα Α' Ανδρικού Ρόλου - Κωμωδία/Μιούζικαλ
	<i>Φιλαδέλφεια</i> (Philadelphia)	Άντριου Μπέκετ	Χρυσή Σφαίρα Α' Ανδρικού Ρόλου - Δράμα <u>Όσκαρ</u> Α' Ανδρικού Ρόλου
1994	<u>ΦόρεστΓκαμπ</u> (ForrestGump)	Φόρεστ Γκαμπ	Χρυσή Σφαίρα Α' Ανδρικού Ρόλου - Δράμα <u>Όσκαρ</u> Α' Ανδρικού Ρόλου Υποψηφιότητα BAFTA Καλύτερου Ηθοποιού σε Πρωταγωνιστικό Ρόλο
1995	<i>Απόλλο 12</i> (Apollo 13)	Τζιμ Λόβελ	
	<u>ToyStory</u>	Σερίφης Γούντι	φωνή
1996	<i>ThatThingYouDo!</i>	Κύριος Γούαϊτ	σεναριογράφος και σκηνοθέτης
1998	<i>Η Διάσωση του Στρατιώτη Ράιαν</i> (SavingPrivateRyan)	Τζον Μίλερ	Υποψηφιότητα Χρυσή Σφαίρα Α' Ανδρικού Ρόλου - Δράμα Υποψηφιότητα <u>Όσκαρ</u> Α' Ανδρικού Ρόλου Υποψηφιότητα BAFTA Καλύτερου Ηθοποιού σε Πρωταγωνιστικό Ρόλο

	<i>Έχετε Μήνυμα Στον Υπολογιστή Σας (You'veGotMail)</i>	Τζο Φοξ	
1999	<i>ToyStory 2</i>	Σερίφης Γούντι	Φωνή
	<i>Το Πράσινο Μίλι (TheGreenMile)</i>	Πολ Έτζκομπ	
2000	<i>Ναυαγός (CastAway)</i>	Τσακ Νόλαντ	Χρυσή Σφαίρα Α' Ανδρικού Ρόλου - Δράμα Υποψηφιότητα Όσκαρ Α' Ανδρικού Ρόλου Υποψηφιότητα BAFTA Καλύτερου Ηθοποιού σε Πρωταγωνιστικό Ρόλο
2002	<i>Ο Δρόμος της Απώλειας (RoadtoPerdition)</i>	Μάικλ Σάλιβαν	
	<i>ΠιάσεΜεΑνΜπορείς (Catch Me If You Can)</i>	Πράκτορας FBI Καρλ Χανράτι	
2004	<i>The Terminal</i>	Βίκτωρ Ναβόρσκι	
	<i>Η Συμμορία των Πέντε (TheLadykillers)</i>	Καθηγητής Ντορ	
	<i>Το Πολικό Εξπρές (The Polar Express)'</i>	Άγιος Βασίλης, Ελεγκτής και άλλους ρόλους	
2006	<i>ΚώδικαςΝταΒίντσι (The Da Vinci Code)</i>	Ρόμπερτ Λάνγκντον	

	<i>Αυτοκίνητα (Cars)</i>	Σερίφης Γούντι	κάμεο εμφάνιση - φωνή
2007	<i>The Simpsons Movie</i>	Τομ Χανκς	φωνή
	<i>Παιχνίδια Εξουσίας (Charlie Wilson's War)</i>	Τσάρλι Γουίλσον	Υποψηφιότητα Χρυσή Σφαίρα Α' Ανδρικού Ρόλου - Κωμωδία/Μιούζικαλ
2008	<i>Ο Σπουδαίος Μπακ Χάουαρντ (The Great Buck Howard)</i>	Κύριος Γκέιμπλ	
2009	<i>Illuminati: Οι Πεφωτισμένοι (Angels & Demons)</i>	Ρόμπερτ Λάνγκκτον	
2010	<i>Toy Story 3</i>	Σερίφης Γούντι	φωνή
2011	<i>Η Περίπτωση Λάρι Κράουν (Larry Crowne)</i>	Λάρι Κράουν	σκηνοθέτης, σεναριογράφος, παραγωγός
2012	<i>Extremely Loud and Incredibly Close</i>		γυρίζεται

Steven Spielberg

Ο Στίβεν Σπίλμπεργκ είναι πολυβραβευμένος Αμερικάνος σκηνοθέτης και παραγωγός κινηματογραφικών ταινιών. Ξεκίνησε την καριέρα του τη δεκαετία του 1970 και γρήγορα καθιερώθηκε ως ένας από τους εμπορικότερους σκηνοθέτες του κινηματογράφου. Οι ταινίες περιπέτειας και επιστημονικής φαντασίας που σκηνοθέτησε, όπως *"Τα σαγόνια του καρχαρία"*, *Στενές επαφές τρίτου τύπου*, *E.T. ο εξωγήινος*, *Οι κυνηγοί της χαμένης κιβωτού* κ.ά., αγαπήθηκαν από το κοινό σε όλο τον κόσμο και απέφεραν έσοδα πολλών εκατομμυρίων δολαρίων. Αργότερα στην καριέρα του γνώρισε και μεγάλη καλλιτεχνική αναγνώριση με ταινίες όπως *Η Λίστα του Σίντλερ* και *Η Διάσωση του Στρατιώτη Ράιαν*. Είναι επίσης πολύ επιτυχημένος στην παραγωγή ταινιών, μέσω της εταιρίας του Amblin Entertainment και ως συνιδρυτής του κινηματογραφικού στούντιο Dreamworks S.K.G.

Επιλεγμένη φιλμογραφία (σκηνοθεσία)

- 1974: *Το εξπρές του Σούγκαρλαντ (The Sugarland Express)*
- 1975: *Τα σαγόνια του καρχαρία (Jaws)*
- 1977: *Στενές επαφές τρίτου τύπου (Close Encounters Of The Third Kind)*
- 1979: *1941 (1941)*
- 1981: *Οι κυνηγοί της χαμένης κιβωτού (Raiders Of The Lost Ark)*
- 1982: *E.T. ο εξωγήινος (E.T. the Extra-Terrestrial)*

- 1984: *Ο Ιντιάνα Τζόουνς και ο ναός του χαμένου θησαυρού (Indiana Jones And The Temple Of Doom)*
- 1985: *Το πορφυρό χρώμα (The Color Purple)*
- 1987: *Η αυτοκρατορία του Ηλίου (Empire Of The Sun)*
- 1989: *Ο Ιντιάνα Τζόουνς και Η Τελευταία Σταυροφορία (Indiana Jones And The Last Crusade)*
- 1989: *Για πάντα (Always)*
- 1992: *Κάπτεν Χουκ (Hook)*
- 1993: *Τζουράσικ Πάρκ (JurassicPark)*
- 1993: *Η Λίστα του Σίντλερ (Schindler'sList)*
- 1997: *Τζουράσικ Πάρκ 2: ΧαμένοςΚόσμος (The Lost World: Jurassic Park)*
- 1997: *Άμισταντ (Amistad)*
- 1998: *Η Διάσωση του Στρατιώτη Ράιαν (SavingPrivateRyan)*
- 2001: *A.I. Τεχνητή Νοημοσύνη (Artificial Intelligence: AI)*
- 2002: *Minority Report*
- 2002: *Πιάσε με αν μπορείς (Catch Me If You Can)*
- 2004: *The Terminal*
- 2005: *Ο πόλεμος των κόσμων (War of the Worlds)*
- 2005: *Μόναχο (Munich)*
- 2008: *Ο Ιντιάνα Τζόουνς και Το Βασίλειο του Κρυστάλλινου Κρανίου (Indiana Jones And The Kingdom Of The Crystal Skull)*

Βραβεία

Ο Στίβεν Σπίλμπεργκ είναι ένας από τους λίγους σκηνοθέτες που έχουν κερδίσει δύο φορές το Όσκαρ Σκηνοθεσίας, ενώ συνολικά έχει προταθεί έξι φορές. Επίσης έχει προταθεί οκτώ φορές ως παραγωγός για το Όσκαρ Καλύτερης Ταινίας από τις οποίες το έχει κερδίσει μία.

- Όσκαρ Σκηνοθεσίας
- 1977: *Στενές επαφές τρίτου τύπου*
- 1981: *Οι κυνηγοί της χαμένης κιβωτού*
- 1982: *E.T. ο εξωγήινος*

- 1993: **Η Λίστα του Σίντλερ (βραβεύτηκε)**
- 1998: **Η Διάσωση του Στρατιώτη Ράιαν (βραβεύτηκε)**
- 2005: *Μόναχο*
- Όσκαρ Καλύτερης Ταινίας
- 1975: *Τα σαγόνια του καρχαρία*
- 1981: *Οι κυνηγοί της χαμένης κιβωτού*
- 1982: *Ε.Τ. ο εξωγήινος*
- 1985: *Το πορφυρό χρώμα*
- 1993: **Η Λίστα του Σίντλερ (βραβεύτηκε)**
- 1998: *Η Διάσωση του Στρατιώτη Ράιαν*
- 2005: *Μόναχο*
- 2006: *Γράμματα από την Ίβο Ζίμα*

Οι ταινίες του έχουν τιμηθεί με πολλά ακόμα βραβεία σε όλο τον κόσμο, από διάφορες κινηματογραφικές οργανώσεις και ενώσεις κριτικών. Επίσης έχει τιμηθεί δύο φορές για τη συνολική προσφορά του στον κινηματογράφο, το 1987 με το βραβείο *Irving G. Thalberg Memorial Award* από την Αμερικανική Ακαδημία Κινηματογραφικών Τεχνών και Επιστημών και το 2009 με τη *Χρυσή Σφαίρα Cecil B. DeMille* από την Ένωση Ανταποκριτών Ξένου Τύπου (εξ αναβολής από το 2008, λόγω της απεργίας των σεναριογράφων).

ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΑΙΝΙΑΣ

Μέσα στα πλαίσια του project μας όλη η ομάδα παρακολούθησε την ταινία «Ο κύκλος των χαμένων ποιητών» και θα θέλαμε να διατυπώσουμε την άποψή μας σε σχέση με την ταινία.

Ενδεικτικά αναφέρουμε την κριτική της ταινίας από κάποια μέλη της ομάδας μας:

«Δύο ήταν τα σημεία που με άγγιξαν σ' αυτή την ταινία. Το ένα είναι η κατανόηση, επικοινωνία, συνεργασία που υπήρχε μεταξύ των μαθητών και του καθηγητή τους του Κήτινγκ, ο οποίος είναι ένας πολύ καλός ηθοποιός. Αυτός ο καθηγητής πέρναγε στους μαθητές του πολύ σημαντικά μηνύματα. Μου άρεσε πολύ και προς το τέλος της ταινίας, την ώρα που έφευγε ο καθηγητής τους που όλοι σηκώθηκαν και τον υποστήριξαν λέγοντας κάτι που τους είχε μάθει εκείνος.

Το δεύτερο σημείο που με άγγιξε ήταν η ώρα που ένα μαθητής αυτοκτόνησε λόγω της πίεσης που δεχόταν από την πατέρα του, ο οποίος δεν τον άφηνε να κάνει αυτό που ήθελε. Αυτό το φαινόμενο συναντάται πολύ συχνά ακόμα και στις μέρες μας και τα παιδιά αγανακτούν και δεν αντέχουν άλλο.

Κατά τη γνώμη μου η ταινία αυτή ήθελε να περάσει πολλά μηνύματα για το μέλλον. Το σύστημα αυτού του σχολείου ήταν απολυταρχικό και επεδίωκε την απόλυτη πειθαρχία των μαθητών. Δεν ξέρω αν θα μπορούσα να ζω έτσι. Θα μου άρεσε ένα παρόμοιο σύστημα αλλά με περισσότερη ελευθερία. Επίσης, δεν μου άρεσε που το σχολείο ήταν μόνο με αγόρια. Θέλω τα σχολεία να είναι και με τα δύο φύλα.

Ελευθερία Γ.»

«Γενικά η ταινία μου άρεσε. Είχε ενδιαφέρον και διαχρονικό θέμα: την καταπίεση των μαθητών σ' ένα αυταρχικό, ιδιωτικό σχολείο. Προσωπικά διαφωνώ τελείως με αυτό το σύστημα εκπαίδευσης που δημιουργεί πολίτες χωρίς προσωπική άποψη και απόλυτα εξαρτημένους από κάθε εξουσία.

Όσον αφορά την σκηνοθεσία και τους ηθοποιούς πιστεύω ότι ανταποκρίνονταν στις τότε απαιτήσεις του κοινού, όταν κυκλοφόρησε. Στην σημερινή εποχή θα περιμέναμε περισσότερα σχετικά με αυτούς τους τομείς, αν «έβγαινε» μια τέτοια ταινία. Όσον αφορά το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα δεν θεωρώ ότι είναι το απόλυτα κατάλληλο και ότι πολλές αλλαγές πρέπει να γίνουν ώστε να καλύπτει τις ανάγκες των μαθητών και να υπάρχει μια ουσιαστική εκπαίδευση.

Σωτηρία Σ.»

«Η ταινία που είδαμε ήταν μια ταινία η οποία αφορούσε ένα οικοτροφείο το οποίο ήταν πολύ περιορισμένο, αυστηρό και αυταρχικό. Ήταν μια καλά γυρισμένη ταινία που αναφέρεται στην πραγματικότητα των σχολείων του 20ου αιώνα. Θεωρώ ότι τα κουστούμια καθώς και οι ηθοποιοί ανταποκρίνονταν άμεσα στο θέμα της ταινίας. Επίσης με εντυπωσίασε το τέλος στο οποίο οι μαθητές αποστάτησαν και χαιρέτησαν τον καθηγητή τους κόντρα στις απειλές του διευθυντή.

Με βάση αυτά που είδαμε θυμήθηκα το σημερινό σύστημα το οποίο με έχει απογοητεύσει διότι δεν βοηθάει τους μαθητές να προχωρήσουν την ζωή τους. Επίσης, πιστεύω ότι πρέπει να εμβαθύνουν περισσότερο στα μαθήματα έτσι ώστε οι μαθητές να τα καταλαβαίνουν πιο καλά.

Σοφία Σ.»

«Προσωπικά η ταινία δεν μου άρεσε καθώς δεν είχε αναπτυχθεί ευχάριστα το σενάριο παρόλο που ήταν ενδιαφέρον.

Νίκος Γ.»

«Σαφέστατα η ταινία δημιούργησε αντιδράσεις από τα παιδιά αφού πολλοί θεώρησαν πως θα ήταν μια «γλυκανάλατη» ταινία χωρίς ενδιαφέρον και ανατροπές. Παρόλα αυτά όλους μας εξέπληξε.

Όσον αφορά την οργάνωση και την κριτική της ταινίας έχω να πω πως η σκηνοθεσία με άφησε αρκετά ικανοποιημένο αφού αναπαριστά πλήρως τις συνθήκες που περιγράφει. Επιπροσθέτως, η ηθοποιία με εξέπληξε ευχάριστα αφού δεν περίμενα τόσο καλή ερμηνεία από νέους ηθοποιούς. Η γενική αξιολόγηση της ταινίας είναι αρκετά θετική για μένα.

Τέλος, διαφωνώ κάθετα με τον τρόπο διδασκαλίας που προβάλλει το σχολείο αφού διαφωνώ με τη βία και την ολόημερη παραμονή στο οικοτροφείο.

Αναστάσης Π.»

«Η ταινία που παρακολουθήσαμε ήταν από τις ωραιότερες που έχω δει. Ήταν εξαιρετικά γυρισμένη και παρουσιάζει το σύστημα παιδείας των παλαιότερων χρόνων. Ήταν πολύ ενδιαφέρουσα διότι βλέποντας την μπορούσες να σκεφτείς τις διαφορές εκείνου του συστήματος σε σχέση με το σημερινό, να τα ζυγίσεις στο μυαλό σου, να βρεις ποιο έχει τα περισσότερα πλεονεκτήματα και έτσι να διαμορφώσεις την προσωπική σου γνώμη για το σύστημα που προτιμάς. Εγώ προσωπικά είμαι υπέρ αυτού του συστήματος με τη μόνη διαφορά ότι θα ήθελα να φοιτούσαν και κορίτσια στο οικοτροφείο.

Κλειδιά της επιτυχίας εκείνων των παιδιών, ήταν η πειθαρχία, η συστηματική μελέτη αλλά και το ουσιαστικό μάθημα το οποίο τώρα πια δυστυχώς δεν υπάρχει. Τότε οι καθηγητές νοιάζονταν πραγματικά για το καλό των παιδιών, έμπαιναν στην τάξη με διάθεση να βοηθήσουν τα παιδιά. Δυστυχώς το σημερινό σύστημα παιδείας δεν μορφώνει τα παιδιά αλλά τα κάνει να παπαγαλίζουν με αποτέλεσμα να είναι πολύ μικρό το ποσοστό επιτυχίας των παιδιών.

Πραγματικά νιώθω μεγάλη πίκρα διότι ενώ ζω στην ομορφότερη χώρα της Ευρώπης, αυτοί που κυβερνούν κατάφεραν να μας κάνουν τριτοκοσμική χώρα. Αυτό επιδιώκουν και οι Υπουργοί με τα μέτρα που παίρνουν για την ελληνική παιδεία. Να κάνουν τα παιδιά να διαβάζουν όλη μέρα, να μην τους μένει καθόλου ελεύθερος χρόνος, γιατί πιστεύουν ότι όλοι μπορούν να γίνουν επιστήμονες. Υπάρχουν όμως παιδιά που ενώ θέλουν να μορφωθούν δεν μπορούν να ανταποκριθούν σε τόσα πολλά μαθήματα.

Νίκος Τ.»

Διαπιστώσαμε ότι θα ήταν πολύ καλό κατά καιρούς να παρακολουθούμε ταινίες που αφορούν την κοινωνική ζωή των νέων και τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν.